

KM AG/ B1811C

p. Mar. A. Gorczyński

P. Mar. M. Koszałka
Prac. M. Koszałka
19.06.2019 4

14-06-2019

7 Insp. K. Korcusiński
25.06.2019

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Znak sprawy: ROW.wrt.510.88.2019

Warszawa, dnia 12 czerwca 2019
z up. Marszałka
Województwa Łódzkiego

Ireneusz Krześniński
Sekretarz Województwa Łódzkiego

Urząd Marszałkowski
Województwa Łódzkiego
Biuro Podawcze

Data wpływu: 2019-06-13
Godzina wpływu: 8-13

Ilość załączników: .....

Podpis przyjmującego: .....

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
DEPARTAMENT ROLNICTWA
I OCHRONY ŚRODOWISKA

Data wpływu: 2019-06-18

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
Kancelaria Marszałka

Data wpływu: 14.06.2019

Ilość załączników: .....

Podpis przyjmującego: .....

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
DEPARTAMENT FUNDUSZU
ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Data wpływu: 19.06.2019

Ilość załączników: .....

Podpis przyjmującego: .....

Pan

Lukasz Smółka

Wicemarszałek

Województwa Małopolskiego

P. D. M. Sibiński
Członek Zarządu
Województwa Łódzkiego
Andrzej Gorczyński

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo FE-IX.433.8.24.2019, z dnia 15 maja br. dotyczące trudności w stosowaniu zobowiązań wynikających z umowy przyznania pomocy na operacje typu „Inwestycje w targowiska lub obiekty budowlane na cele promocji produktów lokalnych”, związanych z kryterium wyboru operacji polegającym na ustanowieniu zniżek w opłatach targowych dla rolników, przekazuję następujące informacje.

Jak słusznie zauważa Samorząd Województwa Małopolskiego, wymogu preferencyjnego traktowania rolników wnoszących opłaty targowe w postaci stawki co najmniej 25% niższej od stawek ponoszonych przez inne podmioty nie można przenieść w niezmienionym brzmieniu do uchwały rady gminy w sprawie opłat lokalnych. Wynika to z przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588, 1669, 1693, 1702, 2073, 2244, i z 2019 r. poz. 534.). Zgodnie z art. 15 ust. 1 ww. ustawy, rada gminy może wprowadzić opłatę targową. Opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach. Stosownie do art. 19 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy w drodze uchwały określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat lokalnych określonych w uchwale. Wynika z tego, że opłata targowa ma charakter fakultatywny i może zostać wprowadzona uchwałą gminy. Jednocześnie opłata targowa ma charakter powszechny i jest pobierana od każdej czynności sprzedaży, bez względu na formę jej prowadzenia. Z kolei z art. 19 pkt 3 ustawy wynika, że rada gminy może wprowadzić inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłaty targowej. Zwolnienie podatkowe (również zwolnienie od opłat lokalnych) to wyłączenie z zakresu podmiotowego podatku pewnej kategorii podmiotów (zwolnienie podmiotowe) lub

zwolnienie z przedmiotu danego podatku pewnej kategorii sytuacji faktycznych lub prawnych (zwolnienie przedmiotowe). Zwolnienie nie może więc występować w innych elementach konstrukcji podatku niż podmiot lub przedmiot podatku. W przypadku opłaty targowej organ stanowiący gminy może wprowadzić jedynie zwolnienia przedmiotowe z opłaty targowej. Należy przy tym odróżnić zwolnienie z opłaty od ulgi (bonifikaty) w opłacie. Ulga dotyczy bowiem zmniejszenia podstawy opodatkowania (stawki opłaty). Nie dopuszczalne jest utożsamianie kategorii zwolnienia podatkowego z kategorią ulgi podatkowej. W przypadku ulgi podatkowej prawodawca nie rezygnuje z opodatkowania, gdyż jego zamiarem jest tylko i wyłącznie redukcja obciążenia podatkowego lub zmniejszenie rozmiarów płaconego podatku (może polegać na korekcie podstawy opodatkowania, albo na zastosowaniu obniżonych stawek podatkowych, albo na korekcie wyliczonego podatku). Zwolnienie podatkowe oznacza natomiast definitywne, ostateczne wyłączenie określonej kategorii podatków lub przedmiotu opodatkowania pod obowiązku podatkowego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 6 maja 2004 r. sygn.. akt I SA/Po 153/04). Ponadto w przypadku zastosowania zwolnienia przedmiotowego z opłaty targowej należy mieć na uwadze, że cechy przedmiotu zwolnienia powinny zostać tak określone, żeby dotyczyły nieoznaczonego indywidualnie podatnika i by nie była możliwa identyfikacja konkretnego podatnika. W przeciwnym razie zwolnienie mogłoby być uznane za zwolnienie podmiotowo-przedmiotowe, podczas gdy radzie gminy przysługuje jedynie kompetencja do wprowadzenia zwolnień przedmiotowych.

Paragraf 11 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 sierpnia 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty pomocy finansowej na operacje typu „*Inwestycje w targowiska lub obiekty budowlane przeznaczone na cele promocji lokalnych produktów*” w ramach poddziałania „*Wsparcie inwestycji w tworzenie, ulepszanie i rozwijanie podstawowych usług lokalnych dla ludności wiejskiej, w tym rekreacji, kultury, i powiązanej infrastruktury*” objętych Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 1230 i z 2018 r. poz. 468), stanowi iż „*w okresie 5 lat od dnia wypłaty przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa płatności końcowej koszt wynajmu powierzchni handlowej targowiska przez rolników będzie co najmniej 25% niższy od kosztu wynajmu przez inne podmioty*”. W opinii Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW), wyrażenie „*co najmniej*” należy interpretować, w ten sposób, iż każda wartość wyższa niż 25% jest wartością zgodną z wyżej przywołanym przepisem. Tym samym MRiRW uprzejmie informuje, iż podziela stanowisko Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, wyrażone w piśmie DDD.65171.4.2017.WDS.JZ, z dnia 23 czerwca 2017 r., iż zwolnienie rolników z opłaty targowej (obniżenie opłaty o 100%), jest zgodne z warunkami przyznania pomocy na operacje typu „*Inwestycje w targowiska lub obiekty budowlane na cele promocji produktów lokalnych*”.

Tym niemniej, mając na uwadze ograniczenia w konstruowaniu uchwał podejmowanych przez radę gminy wynikające z ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie jest możliwe wskazanie,

iż zwolnienie z opłaty targowej dotyczy rolników. Jednocześnie, choć zwolnienie z opłaty targowej jest fakultatywne, to gminy nie są zainteresowane rezygnacją z pobierania tych opłat, ponieważ stanowią one istotną część ich dochodów. Tym samym trzeba odnieść do celu jaki przyświecał wprowadzeniu do rozporządzenia kryterium wyboru, które wymaga traktowania rolników na targowiskach priorytetowo. Celem było zapewnienie możliwości sprzedaży rolnikom – nie tylko przez zapewnienie odpowiedniego udziału w powierzchni targowiska stanowisk dla rolników w celu sprzedaży produktów pochodzących z ich własnych upraw, ale także ustanowienie takich opłat targowych, aby rolnikowi było stać na ich opłacenie, a konsument miał możliwość kupna tych produktów wprost od rolnika (bez pośredników).

Tym samym odpowiednim środkiem do osiągnięcia powyższego celu, w opinii MRiRW, jest wprowadzenie przez radę gminy zwolnienia z opłat targowych sprzedaży produktów rolno-spożywczych (pozyskanych z uprawy roślin lub chowu zwierząt prowadzonego przez sprzedającego).

Z poważaniem,

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwój Wsi

Ryszard Janusz Zarudzki

Podsekretarz Stanu

Do wiadomości wg rozdzielnika.